

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ โทร. ๗๐๓

ที่ รย ๕๑๐๒๙.๓/ว ๙๙๖

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ประชาสัมพันธ์เอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านวินัยและเสริมสร้างคุณธรรม ฉบับที่ ๔/๒๕๖๗

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง หัวหน้าส่วนราชการ และหัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

กองการเจ้าหน้าที่ ขอแจ้งประชาสัมพันธ์เอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านวินัยและเสริมสร้างคุณธรรม ประจำเดือนเมษายน ๒๕๖๗ (ฉบับที่ ๔/๒๕๖๗) โดยเป็นคดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด กรณีการแก้ไขจำนวนเงินในคำสั่งให้ชดใช้ความรับผิดทางละเมิด ถือเป็นคำสั่งใหม่หรือเป็นการแก้ไขคำสั่งเดิม ตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๒๓๘/๒๕๖๖ และกรณีการแจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยมิชอบ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๑๗/๒๕๖๖ สามารถดาวน์โหลด ข้อมูลได้จาก QR Code ที่ปรากฏท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งบุคลากรในสังกัดทราบต่อไป

(นางณมน พุ่มพุกชัย)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ดาวน์โหลดเอกสาร

ข่าวสารด้านวินัยและเสริมสร้างคุณธรรม

ฉบับที่ ๔/๒๕๖๗

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ขอเสนอกรณีตัวอย่างอุทธรณ์จากคดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด กรณีการแก้ไขจำนวนเงิน ในคำสั่งให้ชดใช้ความรับผิดทางละเมิด ถือเป็นคำสั่งใหม่หรือเป็นการแก้ไขคำสั่งเดิม และกรณีการแจ้งคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยมิชอบ เพื่อเป็นกรณีศึกษาและความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

๑. คำสั่งแก้ไขจำนวนเงิน เป็นคำสั่งใหม่หรือแก้ไขคำสั่งเดิม

โดย ลุงถูกต้อง

วันนี้ลุงถูกต้อง ... มีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่ต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ต้องรับผิดตามความเห็นของ กระทรวงการคลังการแก้ไขจำนวนเงินดังกล่าว จะถือเป็นการออกคำสั่งใหม่ หรือเป็นเพียงการแก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งเดิมเท่านั้น ซึ่งจะมีผลกับการนับเวลาหรืออายุความในการใช้สิทธิเรียกร้อง ... มาติดตามคำตอบกันครับ !

เหตุเดือดร้อนของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการประมาณราคากลางในงานจ้างเหมาปรับปรุงโรงรถ และบ้านพักอาศัยสถานีสดับเพลิง ได้ถูกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีจัดทำราคากลางไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทำให้ราคากลาง สูงกว่าที่ควรจะเป็น โดยคณะกรรมการสอบฯ ได้รายงานผลว่า คณะกรรมการประมาณราคากลาง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรุงเทพมหานคร คนละส่วนเท่า ๆ กัน คือ คนละประมาณ ๓ พันบาท

รองปลัดกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าฯ ได้ลงนามเห็นชอบตามความเห็นดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และผู้อำนวยการสำนักปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าฯ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดรวมทั้งผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนดังกล่าว และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบต่อไป

ต่อมากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณา โดยเห็นควรให้รับผิด คนละประมาณ ๑๗,๐๐๐.-บาท ทำให้ผู้อำนวยการสำนักต้องมีคำสั่งลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้น ตามความเห็น ของกระทรวงการคลัง ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดยผู้ว่าฯ ได้รับหนังสืออุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ และเห็นว่าตนมิได้ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อีกทั้งการออกคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินให้รับผิดเป็นการใช้สิทธิ เรียกร้องเกินกว่า ๒ ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดตามที่กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กำหนด

ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องผู้ว่าฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และผู้อำนวยการสำนัก (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งพิพาท

ความเป็นธรรม...

ความเป็นธรรม ... จากคำพิพากษา/คำสั่งศาลปกครอง

ข้อกฎหมายที่สำคัญ : พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๑๐ วรรคสอง บัญญัติให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

ประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณา : คำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง เป็นการออกคำสั่งภายในกำหนดอายุความหรือระยะเวลา ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ หรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า รองปลัดฯ ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าฯ ได้ลงนามเห็นชอบ ตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงฯ ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันดังกล่าวจึงเป็นวันที่ผู้ว่าฯ รู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อผู้อำนวยการสำนักได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ เห็นสมควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนประมาณ ๓ พันบาท ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งอาจใช้มาตรการ บังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินแก่ตนได้ การออกคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการกระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ได้กระทำการอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับ การฟ้องคดี อันเป็นเหตุให้อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องสะดุดหยุดลงตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๕) แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่วันที่คำสั่งนั้นมีผลใช้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิด

โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับ ต่อผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป กรณีจึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนภายในกำหนดอายุความ ๒ ปี นับแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ แล้ว

เมื่อต่อมาผู้อำนวยการสำนักได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง ให้ชดใช้เงินตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้ชดใช้เงินคนละประมาณ ๑๗,๐๐๐.-บาท (ร้อยละ ๗๐ ของความเสียหาย และให้รับผิดคนละเท่า ๆ กัน) ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นเพียงการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม เฉพาะในส่วนจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิด และไม่ปรากฏว่าคำสั่งเดิมได้ถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับ ลงด้วยเงื่อนไขหรือด้วยเหตุอื่น อันจะเป็นเหตุให้เริ่มนับอายุความใหม่ตามมาตรา ๑๙๓/๑๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ดังนั้น กรณีจึงมิได้เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องเมื่อพ้นอายุความ ๒ ปี ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเดิมและมีได้ฟ้องเพิกถอนคำสั่งเดิม คำสั่งเดิมจึงยังมีผลผูกพันและถือว่าผู้ฟ้องคดี ได้ยอมรับว่าได้กระทำละเมิดต่อกรุงเทพมหานคร ส่วนจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ต้องรับผิดนั้น หน่วยงานของรัฐได้มีคำสั่งแก้ไขจำนวนเงินให้รับผิดเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ตามแนวทางที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องถือปฏิบัติตามหนังสือเวียนของกระทรวงการคลังแล้ว ดังนั้น คำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๒๓๘/๒๕๖๖)

หลักกฎหมาย...

หลักกฎหมายปกครองและบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการ

การใช้สิทธิเรียกร้องของหน่วยงานของรัฐต่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด จะต้องใช้สิทธิภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับกรณีที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งแก้ไขเฉพาะจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยไม่ได้มีการออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิมหรือคำสั่งเดิมได้ถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลงด้วยเงื่อนไขหรือด้วยเหตุอื่นนั้นไม่มีผลทำให้เริ่มนับระยะเวลาหรืออายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดใหม่ คำสั่งเดิมจึงยังมีผลผูกพันเจ้าหน้าที่ โดยเปลี่ยนแปลงเฉพาะในส่วนจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบเท่านั้น นอกจากนี้ ในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐควรต้องกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบโดยพิจารณาตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดไว้เป็นแนวทางให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติด้วย

๒. “แจ้งผิดภูมิลำเนา งานเข้าเทศบาล” เหตุเจ้าตัวอยู่เรือนจำ แต่ส่งคำสั่งไปที่บ้าน !

โดย นายปกครอง

คดีปกครองนำรัฐที่นำมาเล่าในวันนี้ ... นับว่าเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งยังเป็นความรู้แก่ประชาชนทั่วไป กรณีการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐชดใช้เงิน เช่น จัดซื้อรถดับเพลิงที่ใช้ในภารกิจของเทศบาลโดยไม่ชอบ ซึ่งเทศบาลได้มีการแจ้งคำสั่งเรียกให้ชดใช้เงินไปยังภูมิลำเนาของผู้รับคำสั่งแต่ไม่ถูกต้อง เพราะแจ้งไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้านในขณะที่ผู้รับคำสั่งอยู่ที่เรือนจำ เช่นนี้ ... จะส่งผลกระทบต่ออายุความการใช้สิทธิเรียกร้องของเทศบาลหรืองานจะเข้าเทศบาล และผู้ออกคำสั่งอย่างไรบ้าง ... ไปติดตามกันครับ

มูลเหตุของคดีเกิดจาก ... สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบการจัดซื้อรถบรรทุกน้ำดับเพลิงแบบเบเนกประสงค์ของเทศบาล ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่ต้องการ เทศบาลจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบผู้เกี่ยวข้อง ทั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีในขณะนั้น ที่ได้อนุมัติจัดซื้อรถดับบรรทุกน้ำดับเพลิงตามที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางเสนอ ซึ่งไม่ได้กำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะตามบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ รวมทั้งยังได้อนุมัติจ่ายเงินตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ทั้งที่เห็นได้ว่าคุณลักษณะของรถคันพิพาทไม่เป็นไปตามสัญญา โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ได้รายงานผลว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ เพราะดำเนินการโดยชอบแล้ว นายกเทศมนตรีคนปัจจุบันเห็นชอบและให้ยุติเรื่อง แต่เนื่องจากความเสียหายเกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท จึงต้องรายงานให้กระทรวงการคลังพิจารณาด้วย

ในระหว่างนั้นปรากฏว่า อดีตนายกเทศมนตรีคนดังกล่าวต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยอยู่ในเรือนจำตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เทศบาลได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาจากกระทรวงการคลังว่า พฤติการณ์ของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงต้องรับผิดชอบร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย ส่วนนายกเทศมนตรีในขณะนั้น ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นสูงมีหน้าที่กำกับดูแลตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเช่นกัน ต้องรับผิดชอบร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย

นายกเทศมนตรี...

นายกเทศมนตรีคนปัจจุบันจึงมีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้อดีตนายกเทศมนตรีรับผิดชอบตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งคำสั่งโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน หลังจากนั้น เทศบาลได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ชดใช้เงินภายในกำหนด แต่ไม่มีการชำระ เทศบาลจึงยื่นฟ้องอดีตนายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้ชำระเงินดังกล่าว

คดีนี้ ... ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยสรุปได้ว่า ข้อพิพาทตามฟ้องเป็นกรณีที่เทศบาลเห็นว่าผู้ทำละเมิด (ผู้ถูกฟ้องคดี) ไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิดชอบ เทศบาลจึงต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่เทศบาลมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง (มาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙) ซึ่งเทศบาลได้รับแจ้งความเห็นของกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยเทศบาลได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ทำละเมิดทราบ ว่า เทศบาลพิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งสิทธิในการโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน และต่อมาได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ เรียกให้ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีจึงถือได้ว่าเทศบาลมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ภายในระยะเวลา ๑ ปี ข้างต้นแล้ว

หลังจากนั้น เทศบาลก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ทำละเมิดทราบ โดยส่งไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน แต่โดยที่ในระหว่างเวลานั้นผู้ทำละเมิดถูกจำคุก ดังนั้น ภูมิลำเนาในขณะนั้นจึงได้แก่เรือนจำ กรณีย่อมถือเป็นการแจ้งคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันไม่อาจถือได้ว่าผู้ทำละเมิดได้รับแจ้งคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และยังไม่มีการใช้บังคับแต่อย่างใด

เมื่อการแจ้งคำสั่งไม่ชอบ จึงไม่เป็นเหตุให้อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องสะดุดหยุดลงตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๕) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (หากแจ้งโดยชอบอายุความจะสะดุดหยุดลง กล่าวคือ การหยุดนับระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนแล้วเข้าในอายุความ เมื่อมีเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดเวลาใด ก็เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น) ฉะนั้น วันที่ถือว่าหน่วยงานของรัฐรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคืออย่างช้าที่สุด คือ วันที่หน่วยงานของรัฐได้สั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ได้แก่ วันที่เทศบาลมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ทำละเมิดทราบ ว่า เทศบาลเห็นชอบตามกระทรวงการคลัง ดังนั้น เทศบาลจึงต้องยื่นฟ้องคดีนี้ภายในกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันดังกล่าว

การที่เทศบาลนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดอายุความ ๑ ปี ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ แล้ว พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๑๗/๒๕๖๖)

จากคดีดังกล่าวเห็นได้ว่า ขั้นตอนการแจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นมีความสำคัญ เนื่องจากมีผลโดยตรงต่อการใช้สิทธิเรียกร้อง ซึ่งจะต้องอยู่ภายในกำหนดอายุความ และโดยที่การออกคำสั่งดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการกระทำอื่นใดอันมีผลเป็นอันเดียวกันกับการฟ้องคดี ซึ่งจะทำให้อายุความสะดุดหยุดลง แต่หากมีการแจ้งคำสั่งโดยไม่ชอบ เช่น ผิดภูมิลำเนา นอกจากคำสั่งนั้นจะยังไม่มีการใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่แล้ว ยังส่งผลให้อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องไม่สะดุดหยุดลง (นับเวลาต่อไปเรื่อย ๆ) ซึ่งย่อมส่งผลในทางลบต่อการใช้สิทธิเรียกร้อง (ขาดอายุความ) กรณีหากต่อมาหน่วยงานของรัฐจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้ผู้กระทำละเมิดชดใช้เงินเช่นในกรณีนี้ก็ด้วย ...